

Передплата

на «РУСЛАНА» вносять:

в Австрії:

на цілий рік . . . . . 20 кор.
на пів року . . . . . 10 кор.
на чверть року . . . . . 5 кор.
на місяць . . . . . 170 кор.

За границею:

на цілий рік . . . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . . . 8 рублів
або 18 франків
Подаюче число по 16 сот.

РУСЛАН

«Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш; а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що день крім неділя і руских свят о 5½ год пополудни.

Редакция, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунчини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсманна.

Рукописи звертає ся лише на попередне застережене. — Рекламні неопечатані візні від порта. — Оголошеня авіаційні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надісланім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні допесени по 30 с. від стрічки.

Злука морий.

Росія наміряє перекопати відразу три великі канали, які злучать віддалені моря з собою. Один канал має іти від Фінського заливу до Білого моря, другий з Каспійського до Чорного моря, а третій, найбільший і стратегічно та економічно найважнійший має злучити Балтійське з Чорним морем.

За своїм союзником не хоче остати позаду і собі-ж приступає до великих водних інвестицій. Правительство предложило палаті проєкт ухвалення півтора мільярда франків на сю ціль. Одному проєктові признано вже наглість і на днях призначить палата 6635 мільонів на будову вісім нових каналів, поправу сімох, вже ествуючих водних доріг та одинадцяти морських пристаней.

Попри сі водні будови, які лише в меншій мірі мають стратегічне значенє, піднесено вже від трех літ опрацьований проєкт «злученя двох морий» с. є Атлантійського океана з Середземним морем. Окрему комісію вислано перед двома роками, щоби приглянула ся новим будовам каналів в Англії та Німеччині і свої поміченя зужиткувала при проєктуваню великанського і трудного підприємства каналу наперек цілої Франції.

Канал «двох морий» буде виходити з Ліонського заливу коло Нарбон і добіжить до Атлантійського океану коло Бордо, зглядно Геронд. Їго довжина винесе 450 кілометрів, а найвисше піднесене буде лежати 207 метрів понад морским плесом. Мимо сего загати найновішої конструкції будуть достарчати достаточної скількості води навіть для великих, воєнних кораблів, та підносити їх в короткім часі. Подорож через канал з одного моря до другого має тревати всього 22 годин; до перебути обїзду через Гібральтарський пролив потреба тепер вісім днів. Канал буде 9 метрів глибокий, 44 метри широкий, а місця для виминання будуть поширені на 65 метрів.

Кошти будови сего каналу обчислені на кругло 900 мільонів франків. Се величезна сума, хотьби на Францію, але єї надіють ся відискати за кілька літ з каналових мит. Через пять департаментів буде іти ся велична артерія водної комунікації так для місцевої торгівлі і руху, як і для світових курсів великих кораблів. Не лише скороченє часу, ощадність в паливі, але і далеко більша безпечність плавби зверне цілий рух торгівлі півночі з полуднем на сей новий, французийский канал. Надіють ся зараз в першій році отвореня каналу відобрати найменше 50 мільонів з побору каналових оплат, а сей дохід повинен з року на рік збільшати ся у знатній прогресії.

Але далеко важнійшим, чим економічне та торговельне, є стратегічне значенє сего каналу. До тепер Англія, держачи в своїх руках Гібральтар, Мальту та Египет могла себе уважати першою силою на Середземнім морю. В данім разі она могла замкнути се море в сей спосіб, що не про-

пустила би жадної атлантійської флотії, ані через Гібральтар, ані через Суецкий канал до Середземного моря. Француска «атлантійська дивізія» і російська «північна дивізія» могли стати зовсім ізольованими від «середземної дивізія» Франції і «чорноморської дивізія» Росії. Тепер-жеж оба союзники хотять постарати ся о запобіженє такої евентуальности. Водне полученє на власній території Атлантика з одної сторони, а Балтика з другої з Середземним морем здвоєє неначе сили обох держав супротив Англії, яка небавом буде мусіла уступити з домінуючого становища на Середземнім морю.

Інтервенція в трансвалійській справі.

Ініціатива до голяндської інтервенції в бурській справі вийшла, як доносить Standard, з Брукселей, від королевої Вільгельміни. Се і чудно, що сей шляхотний, хоть і мало приготований почин, походить від жєнщини, бо на мало обчислив ся і з одною і з другою стороною Президєнта Крігера повідомлено лише довірочно про наміренє інтервенції; він відповів, що не є в можности уділити Голяндії мирової місії, як довго Англія не хоче признати независимости Бурів. Англія, як можна було з гори надїяти ся, не хотїла прийняти інтервенції, піднятої без жадного уповажненя і згоди інтересованої сторони.

З Гаги заповнюють, що голяндське правительство нотифікувало свої інтервенційні кроки великим європейским державам. Німеччина відповіла, що до кінця полуднево-африканської війни заховає стислу невтральність. Натомість Росія і Франція заохотили Голяндию, підняти сей крок в інтересі мира.

Не відомо, чи Австрія зазначила своє ставовиско і якого она є погляду на почин Голяндії, але доносить про факт, який є дуже характеристичним для «невтральности» Європи.

З Сандоміра в Росії доносять, що в тамошних стаднях англійські агенти закупили 16.000 коний. Утвореню центральної стацію в Надбережю коло Тарнобжегу, над російскою границею, де згромаджено сей табун коний і звідєж мають перевести єго найкоротшою дорогою до полудневої Африки. Транспорт має іти через Галичину вїа Тарнобжег-Розвадів-Пшеворск-Перемишль-Стрий-Лавочне через Угорщину.

Для Англії справа закупки коний для полуднево-африканської війни є перворядної ваги. Без коний Англія не могла би навіть думати о заборі Трансвалю, а Бури, на своїх хижих кониках виперли би єї скоро із занятої території. Тому найліпшим пособленєм бурській справі було би, коли би європейські держави справді додержали цілковитої невтральности. В данім случаю Росія не повинна би дозволити закуповувати стадняну на своїй території, а Австрія не перепускати транспорту єї через свою територію. Але дарма жадати сего, коли ще перед тим Угорщина достарчила Англійцям своїх степових коний...

Не диво, що Англія використала голяндську інтервенцію лише на те, щоби ось то показати свою рішучість та непохитність. О скілько єї відповідь є чемною, вказуючи на брак всякого

повномочия, який чинить голяндську інтервенцію безпредметною, о стілько тон є рішучим. Сказано там, що над вильною пропозицією, як безусловне підданє ся воюючих ще Бурів, англійське правительство не буде застановляти ся. Що-до пропозиції, вислати голяндську депутацию до полудневої Африки, запитано лорда Кіченєра і він освідчив ся против сего.

На радї міністрів згоджено ся на те, як доносить «Times», що лише збільшені висилєня Кіченєра зможуть покінчити війну. Правительство видало приказ змобілізувати 10 нових батальонів міліції до полудневої Африки. Се викликало як найліпше вражєня в цілій Англії. З усіх сторін зголошують ся охотники. Повстав новий рух, нове одушевленє для справи, яка вже стала справою ратованя народної чести. І в сей спосіб голяндська інтервенція викликала може як-раз противний вислід, бо подала нагоду англійському правительству ствердити ще раз всєнародно, що в бурській війні не може бути вильної евентуальности, як зложенє оружя Бурів і зданє ся ца ласку і нєласку «ліберальної Англії».

Однак ся англійська рішучість зовсім не налякала хоробрих Бурів. Париска «Temps» оголошує розмову з др. Лейдсом і Фішером. Они заперечують сему рішучо, мов би провідники Бурів, перебуваючі в Європі, мали чинити Англії якісь мирові пропозиції. Представителі полуднево-африканських рєпублік приймуть радо до відомости всяке змаганє до почесного покінченя війни, але ані нікого не уповажнювали до таких переговорів, ані ніколи не відступили і не відступлять від жаданя самостійности бурських рєпублік. Фішер твердив, що війна вичерпала Англію і она мусить корисно покінчити ся для Бурів, а Штайн заповів, що в данім разі Бури будуть бороти ся до послїдної каплі крови.

З бюджетової комісії державної ради.

В дальшій ході нарад над етатом висших шкіл, на засіданю в суботу, пос. Курц висказав своє невдоволенє з заяви правительства щодо чєского університету на Моравії, бо не сказано, де і коли сєй університет має повстати. Пос. Зачек виказує, що Чехи бажать в Моравії лише рівноправности, а Німці виступають против чєского університету і против всякої угодової акції. Бєсідник приймає заяву правительства що-до основаня університету і бере єго за слово, що спільними силами буде старати ся о заведенє мира, який може настати лише з усунєнєм політичного і національного гнєту.

Пос. Странєкий прилучає ся до виводів попередних бєсідників та виказує деякі потреби прагєского університету, а пос. Мальфаті домагає ся заложєня італійського університету в Триєсті.

Пос. Барвіньський пригадає розвій рускої культури в епоці князівства і відродженя, згадає про давні часи, про церковні школи і брацтва, про Ставропігію у Львові і про наукове заведенє в Київї, заложєне на взорець парискої академії. Сї заведеня відзначали ся почеєсно на поли рускої науки. Рускі учєні помагали Петрови Великому переводити єго реформи в Росії. На жаль Петро Вєл. і Катєрина II знищили автономію України і привели до упадку єї свободу і культуру. Однак рускі учєні, здобу-

ваючи просвіту на італійських та німецьких університетах, положили підвалини до нового культурного розвитку рускої науки. Рівночасно цесар Йосиф II. оснував у Львові університет і створивши на нім кілька руских кафедр, утворив нове огнище для рускої науки. Слідуючі цесарі визначили львівський університет огнищем рускої науки, мимо сего він числить нині заледви сім руских кафедр. З початку піднесло ся загальне стремленє до основаня у Львові руского університету, як ніколи опісля. Мимо некорисних умов, руска народна література в останніх десяти літах розвинула ся надзвичайно. Дальше бесідник домагає ся помноженя на університеті руских кафедр, а в першій ряді домагає ся утвореня кафедр для антропології і етнографії. Відтак жадає стипендій для руских доцентів і упрямління на львівському університеті язиикових відносин, які довели до сецесії руских студентів на університеті.

Пос. Менґер полемізує з выводами посла Шалька, що звесене чесного привело до упадку віденський університет. Виступає против заложеня чеського університету в Берні, якому найліпше місце, після думки бесідника, в Кромєрижи.

Пос. Вукович домагає ся основаня кафедри хорвацкого або чеського язика на віденському університеті та щоби іспити, зложені на загребським університеті, признавано в Австрії.

На сім замкнено дискусію, а справоздавець, пос. Стажинський, в кінцевій промові виступив против жаданя д'Ельверта, щоби счеркнути кредит на політехніку в Берні, та внесене пос. Шалька за заложенем медичного факультету в Лінци. Вкінци вносить, щоби петиції за утворенем пяти нових університетів: німецького, чеського, руского, словенського і італійського, по мисли выводів міністра просвіти д-ра Гартля, переказати правительству.

При голосованю, етат «висні школи» перейшов без зміни в виді правительственого предложеня, а так само внесене референта щодо відступлення правительству справи основаня пяти нових університетів.

Зараз відтак приступлено до наради над бюджетом середніх шкіл.

Після обширного справозданя референта пос. Стірка, заняв слово бар. Швєгєль, а відтак пос. Романович, який зображує нужденний стан наших гімназій. Бесідник доказує, що перепов-

ненє стає причиною великого числа паралельок, надмірного уживаня суплєнтів, а се унеможливує педагогічне і дидактичне веденє школи. Жадає помноженя шкіл середніх в Галичині та уможливленє реалістам переносити ся на університет.

Відтак промовляють еще пос. Бик, Жачек, Вукович, Барвіньский і др. О год. 7. вечером перервано дискусію. Слідуюче засіданє доперва вівторник по засіданю палати. Мимо великого числа записаних до голосу, мають надію, що вівторник, а найдальше в середу покінчить ся бюджет середніх шкіл.

Просимо відновити передплату, бо на кредит не будемо посилати часопись.

Н О В И Н К И.

— **Календар.** Ві вторник: гр.-кат. Тимотея, Атаназія; рим.-кат. Вероніки. — В середу: гр.-кат. Климентія; рим.-кат. Аґати.

— **Головний Виділ Товариства „Просвіта“** у Львові звиває Хвальні Виділи тих Читалень „Просвіти“, котрі дотепер не предложили справоздань з своєї діяльности за послідні два роки, щоби в найкоротшій часі тіж предложили, бо на найближших загальних зборах Товариства „Просвіта“, які відбудуть ся в короткім часі, мусять предложити ся також справозданя з руху Читалень.

— **Загальні збори Товариства „Клюб Русинок“** у Львові відбудуть ся дня 11. лютого в льокалі Товариства о 5. год. пополудни.

— **Консекрація** вірменського архієпископа кс. Теодоровича відбула ся вчера в вірменській кафедрі у Львові. Торжество розпочало ся о 9. год. рано. Кс. кардинал Пузина відправив Службу Божу, почім відбуло ся висвяченє нового архієпископа. Консекрації довершив кс. кардинал Пузина при участі всіх церковних достойників обох обрядів з Галичини. В кафедрі були присутні: намісник гр. Пінїньский, кр. маршалок гр. Потоцький, деякі послі, представителі властей, президент міста др. Малаховский і ин. Після звичаю новому архієпископу жертвовано вино, хліб і свічки. По торжестві консекрації кс. архієп. Теодорович проголосив дві проповіді: одну до вірменського духовенства а другу до вірних дїєцезії. — Вечером відбув ся обід.

— **Самбірська окружна Рада** устроює дня 20. лютого в салі готелю Народного о 2. год. пополудни велике народне віче, на котрім реферувати будуть 1) п. Вячеслав Будзиновский о реп-

тових загородах і 2) др. Данило Стахура о радах повітових.

— **Руска Бєсїда в Самборі** устроює сих мясниць одинокий вечерок з танцями в неділю 16. лютого в новій салі в готелі Л. Букетиньского. Запрошеня вже розсилають ся, а колиб хто через недогляд або похибку не дістав, зволить зголосити ся до комітету, а сейчас дістане.

— **Вечерок з танцями в Бучачі**, заходом «Рускої Бєсїди», відбуде ся дня 9. лютого с. р. — Вступ 2 К; від родини 4 К. Стрій: для пань вечерковий, для панів балевий. Початок о год. 8. вечером. За Виділ «Рускої Бєсїди»: Телішевский, Коляшковский, Маркія, Добрянський, Гарбусевич, Носковский, Банак, Зарицкий, Гецев.

— **Комітет українсько-рускої молодіжи** оголосив в «Дїл-і» 10 «Русинів», котрі не виступили з львівського університету, і заповідає, що дальший виказ оголосить по засягненю докладніших даних. Як показує ся, в сій першій серії є майже самі москвофіли. А ти що на се «Галичаніне»?

— **Кордон замуруваний.** В червні минулого — як ми доносили — «Русланови» відобрано дебіт в Росії. Всі числа до приватних осіб звертала російська цензура. Лише до державних інститутів і бібліотек наша часопись мала приступ. Однак і се не трвало довго, бо від Нового року власть кнута в виді зловіщої червоної печати «Refusé par la Censure» захопила «Руслана» висланого до державних інститутів.

— **3 Кракова** доносять нам телеграфічно: Загальні збори товариства «Читаленя Просвіти» в Кракові висказують своє обуренє і країну погорду москальофільській молодіжи академічній за її негідне поступованє і ренегатську роботу в справі українського університету у Львові.

— **Демонстрація.** В Чернівцях на гр.-оріент. цвинтарі відбували ся позавчера похорони православного Русина Вольского, ученика VIII кл. гімназ. Коли священик почав відправу по румуньски, між учениками, товаришами помершого, дав ся почути знак невдоволеня. Голосні протести і оклики відізнали ся аж тоді, коли акад. Цурканович, член гопчєства «Карпат» почав промовляти по російски. Бєсідникови не дали покінчити навіть першого реченя.

— **Завіщанє самоубійця.** «Gazeta kolomyjska» доносить: До центрального готелю заїхав перед кількома днями Николай Калин, мужик з Чортівця, властитель крамниці в тім селі. Коли в п'ятницю до полудня він не виходив з замкненої кімнати, готелева служба перечула щось недоброго і о 2. год. пополудни виважала двері. На постелі лежав Калин з перестріленою скрапкою, з револьвером в руці, судорожно затиснений. Що спонукало самоубійцю до сего вчинку, остає досі тайною. Денат мав 26 літ. При нім найдено картку, писану олівцем, отсего змісту: «Прощай земле! Прощай рідна ненько Україно!

О. Я. Кониський.

Тревоги автора і видавника. (З натури).

Раз-якось на весні у вечері письменник немолодого, вже віку Іґнат Кривунка сидів біля свого робочого столу і, підперши голову на злогі, дивив ся через відчинене вікно в сад. Прекрасний вечер майський віяв своїм теплим, спокійним, ласкавим духом. Повновидий, срібний місяць стояв саме проти вікна, будім спинив ся наумисне, щоби зазирнути в душу до Кривунди да подивити ся, чи глибокі там рани, заподіяні цензурним ножем. Небесна блакить горіла ясними зорями; з саду через вікно лили ся в сьвітличку пахоці молодої листви, сьвіжої траві і бузку.

Якийсь час Кривунда сидів нерухомо, скинувши очі на небо і втягаючи в груди весняне повітря; аж ось заторохтів грім, з півночі насунула ся хмара; забігала рожева блискавка і полив дощ; Кривунда зачїнив швидче вікно; знати було, що переміна погоди не до смаку йому. Глянувши на годинник, він мовив:

— Так воно і є, угадав: як-раз вісім; не дурно-ж то я почував, що хочеть ся чаю, пора. Чом же отсе вона не подає самовару і де вона — ота капосна молодича! від самого

обїду і очей не покаже; і що вона робить? певне спить, або на рундуці соняхи дзюбає; про мене їй що!... байдуже.

З сім словом Кривунда притис електричну шпонуку; заголосив дзвоник; одначе минуло кілька хвилин, а ніхто не приходив.

Кривунда починав сердити ся; він придавив шпонуку в друге і знов сів біля столу. Перегорнувши кілька сторін якоїсь книжки, він знов голову назлогі і говорив собі на думці:

— Зледаціла, зовсім зледаціла Марина, чи з старости чи з лінощів — не розберу, та про мене все одно, з якої причини; далі так не можна, треба взяти другу; знаю, що не солодко буде, заким нова призвичаїть ся до мене. Марина живе у мене 35 літ; шкода її, тай на неї-ж жаль бере; нехтує вона мене: от і зараз: час би вже напити ся чаю, а вона ще й посуду не приносила.

На сьому слові рипнули двері. Кривунда був певен, що то прийшла Марина; не підводячи голови, він мовив з пересердя:

— На силу дав Біг силу! І де ти, вража бабо, пропадаєш, що ти робиш? за що ти мене голодом мориш?... жально в тебе нема!... чиста деревина!... Давай зараз самовар!

— Гм!... се не Марина, обізвав ся голос біля дверей. Кривунда повернув голову. Біля дверей стояв низьковатого зросту чоловік, білявий, вертикальним віком літ 30; з рудою кляво-

ватою борідкою. Се був друкар і видавник українських книжочок Куперян Спорин.

— То! се ти, Куперяне! мовив Кривунда: а я думав, що Марина. Добрий вечір тобі. Хто-ж тобі двері одімкнув?

— Ніхто, вони не зачинені стояли.

Кривунда не всидів; зіскочив з свого дубового крісла і стревожено говорив:

— Бач, бач!... дак чи не капосна вона баба!

Чисто все дїє на глум мині да на лихо — двері кидає навстеж, а сама — некольна душа — десь гайсає!

— Та чого бо ти сердити ся?

— Як чого: торік якийсь ракло украв і пальто, і бриль, і ліску; дак вона хоче, щоби і вдруге обікрали; так не можна! Прожену...

— Кого се?

— Марину.

— Годі! Марини ти не проженеш; як ти будеш без неї?

— Звісно, без неї не солодко, тай з нею не меді прожену її! досі самовару не дає.

Кривунда знов подзвонив: Марина не приходила.

— Нема, не йде! Може в шинку; отак доживись: або без чаю сиди, або сам самовар станови... піду.

Кривунда хотів йти в пекарню, але Спорин спинив його, говорячи:

— Тривай! все одно, нічого не буде з того: Марини не найдеш, са-

мовару не зумієш нагріти. Чекай. І Марина прийде і самовар принесе і чай будемо пити; а доки що, вгадай, чого я під таку годину прийшов до тебе?

— Ат!... я не вгадаю... Ноги принесли, того й прийшов... А от ти вгадай: чи пропустять цензура мої твори?

— Се я й не вгадуючи скажу. Ось глянь сюди. Бачиш?

Спорин підвів в гору руку, тримаючи чималий суверток паперу.

— Вгадуй: що се?

— Кажу: я не вгадко; мені чаю аж пробіг хочеть ся... Може мої твори?

— Вони...

— Не вже?

— Спорин розгорнув суверток, ткнув пучкою в червону печатку і мовив:

— Бачиш: «дозволено цензурую».

Кривунда зрадів.

— Ану покажи, чи багато хрестів? держала довго, трохи не півроку.

— Я ще й сам не дивив ся; скоро отсе у вечері принесли з почты, я швидче брила на голову, ноги на плечі та до тебе.

— Спасибіг, спасибіг. Сїдай-же, подивимо ся; може таке гробовище, що самі червоні хрести. Ану ко сюди.

(Дальше буде).

Бо вже Тебе не побачу! Гину! Мати гину! Синів руских є багато... Не пропадеш Мати Україно! Щом мав з собою грошей, том відіслав на руских академиків. Фамілії ближчої не маю жадної, ні тата, ні мами, ані братів, ні сестер, ані жінки. Никола Калин Керничний з Чортівця.

— На загальних зборах Наук. Товариства ім. Шевченка вибрано до Виділу пп.: проф. Грушівського головою, Костя Паньківського, д-ра Костя Левицького, д-ра Івана Макуха, проф. Кукурудза, проф. Громницького і Гнатюка. Заступниками виділових вибрано пп.: Гр. Гарматія, С. Сидоряка і Ю. Мудрака.

— 3 поезій Уляни Кравченко.

Псалом подяки.

За сум безмірний і за кров проляту,
Понуру темряву давних віків,
За хмари лютих горд, руйни-втрата,
За дні тривоги, пожари, муку, смерть,
За покоління цілих тяжке безсилля,
За сльози, біль і невільничий снів,
За вікове ярмо, за жертву й одчай
За горе, що дідам дісталось в щерть
О Отче, най хвала буде Тобі!

За нинішні погрози й темну владу,
Ненавість ворогів нечесних — злих,
За люд принижений, нещасний, темний,
За біль звірів, сумнівів, жадоб,
За неспокій, за голод і спрагу,
За невисипучі труди мас цілих,
За бій тяжкий, змагання покоління,
За кривду нашу і за школу проб,
О Отче, най хвала буде Тобі!

І за відродження будуче наше,
За розцвіт праць, звершеність мрій-надій,
За дім і храм наш, що велично стануть,
За слави зорю, що осяє край,
За землю нашу, що дасть хліб і сіль нам,
За збратанє в сімю — за мир спокій,
За волю, щастє, що дїтний жде наших,
За ясний світ, для них грядучий рай —
О Отче, най хвала буде Тобі!

— Др. Кайндль, професор черновецького університету, замістив в «Wiener Ztg.» два фейлетони про номенклатуру галицьких і буковинських «Русинів» (Ruthenen, Russinen). Автор приймає назву «Русини» яко загальну, а її підпорядковує «Руснаків», «Гуцулів», «Бойків» і «Лемків». В другім фейлетоні автор висутпає проти уживаня слова «український» і руско-український» замість «руский».

— Як давніше учили географію в школах народних. В Празі роздобув якийсь учитель книжочку ще з 18. столітя, після котрої учено в німецьких школах народних географію. Книжочку ту, під заголовком: «Коротенька географія для дїтї», видав був у Вроцлаві 1759. р. якийсь Готліб Ендерсфельдер. Після сеї книжочки мусїли дїти учти ся географію так як би катехизму і давати на питання точно такі самі відповіді, які були в книжочці. Яка то була наука географію, нехай послужить доказом слїдуюча пробка із сего підручника, де говорять ся про Іспанію: Як виглядає Іспанія на мапі? — Як розстелена теляча шкіра. — Які там люди? — Бистроумні і постійні, але й горді та лїниві. — Яке місце показують в Саламанці? — Пекло, де чорт мав свою школу. — Котрий з черги школяр припав йому? — Семий. — Котру провінцію називають шпихлїрем Іспанію? — Андалюзію. — Яку честь мусять тут жінки віддавати мушцинам? — Мусять їм послугувати при столі і велика ласка, коли для них лишять ся що на тарели. — Який найславнїйшій дїм гостинний? — Дїм гостинний в Компостель. — Хто не потребував би встидати ся мешкати в тїм домі гостиннїм? — Цісарі, королі і князі. — Котра місцевість є славно з чудесного дзвона? — Вілья. — В котрїм мїстї в Іспанію є більше жінок як мушци? — В Саламанці. — Кілько жінок припадає там на одного мушцину? — Шість — і т. д.

— Купуйте! Товариство педагогічне рішило знпизити ціну слїдуючих книжок:
Історія педагогію . . . . . 60 сот.
Лисенко: Коза Дереза . . . . . 50 " 3
Учитель до 1900. р. . . . . 2 К — "
Дьвінок до 1900. р. . . . . 4 К — "
Картягенці і Римляни . . . . . 20 "
Кобзар малий . . . . . 30 "
Кобзар великий 2 К, опр. 2 К 40 с. і 2 К 70 "
Podręcznik do kancelaryi szkół ludow. 60 "
Др. Мандиур: Олімпія . . . . . 40 "
Марта Борецка 40 сот., опр. 60 "
Др. Пачовский: Думи народні 40 с., опр. 60 "
М. Вовчок: Інститутка 40 сот., опр. 60 "

— Приписи на м'ясиці. М'ясиці се час танців, весіль, забав «гуляючих», тому є на часі пригадати, що надмірне гуляње шкодить здоровлю. Після осуду гігієністів, танцювати до півночи не є так шкідливе як по півночі, а головно для жіноци. Один з лікарів зібрав приписи щодо танцю в отсих 7 параграфів: 1) Гарні пані, гуляйте умірено: спершу повільні танці, опісля живїйші, а при кінци гальовки. 2) Перестаньте гуляти, коли єсте змучені. 3) Старайтесь не перестудити ся — лімонядою або мороженем. 4)

Не щадїть потрібних до здоровля «гарбузів» та не бїйте ся сказати: «Я змучена». 5) Мамуні та опікунки най не приневолюють своїх дїчат гуляти з кожним мушциною. 6) перейти ся по салі і розмовляти є лїпше як гуляти. 7) Балева саля повинна бути добре огріта, а підчас забави кілька разів провітрувана.

— Сила совісти. Англійська газета «Globe» розповідає таку історію: Якомусь англійському пасторови пропала недавно тому парасоля. Він мав важну причину здогадувати ся, що той важний прилад забрав ему «не хотячи» хтось із єго не конче чесних прихожан. Але він хотів конче прийти знову до своєї парасолі і взяв ся на спосіб: В недїлю мав він дуже красну і промовляючу до серця проповідь, в котрій згадав також і про то, як то деякі люди мівяють або таємн забирають чужі парасолі і додав: Коли би хтось з вас взяв не хотячи яку парасолю, хоч би й мою, то нехай, коли встидася віддати єї публично, кине єї тихцем вночі через мур до мого города, а все буде добре. На другий день по тій проповіді найшов єввященик в своїм горді 46 парасоль!

— Переписка Редакції і Адміністрації. Впр. о. М. Кін. в Дїд. Годимо ся.

— Дрібні вісти. В Коломиї ширить ся тиф; доси занедужало около 60 осіб. — В Бродах і в окресности лютєє п'ятнистий тиф. — Заснована мин. року часопись «Nasz Głos» в Кракові, упала.

Телеграми.

Відень, 3. лютого. Засіданя палати мають відбутися у ві вторник і п'ятницю, а опісля наступить перерва задля м'ясиць. Відтак відбуде ся засіданє імовірно аж 13 лютого. Всі ті засіданя вивопнять ся дискусією над наглими внесеннями, яких до тепер є три: внесенє всенїмців в бурскій справі, соціялістів в справі нещастя в законі «Юпітер» і аграрників про речинцеву товровлю. Днерва на засіданю дия 17. або 18. с. м. палата буде могла, як здає ся, приступити до парад над контингентом рекрута.

Берлин, 3. лютого. З причини наступаючої за кілька днів подорожи архика. Франца Фердинанда до Петербурга, інспірована Post відпирас твердження, немов би ся подорож мала на цілі створенє нового союзу Австро-Угорщини з Росією против німецької митової тарифи, та взагалі зближенє Австро-Угорщини до дводержавного союзу.

Париж, 3. лютого. З усіх пристаней доносять про страшну бурю, яка шалїє на мори.

Білгород, 3. лютого. Підчас пожеару у військовім магазині в Кравжавчак експлодувало, як подають, пів мїліона набоїв. З людей ніхто не понїє смерти.

Білгород, 3. лютого. З причини конфлікту правительства зі скупчиною при нарадах над громадскою автономією, якої скупчина не хоче піддати під сильнїйшу контролю правительства, вибухло міністеріальне пересилєня. Імовірно прийде до керми радикальний кабінет Пасїча, а не є виключеним розв'язанє скупчини.

Пекін, 3. лютого. Появив ся едикт цісарєвої вдови, який дозволяє на супруже межі Китайцями а Манджурцями. Інший едикт заохочує членів цісарского дому до подорожий, щоби в чужих краях познакомлювали ся з постороною культурою і винаходами.

— На книжочку вкладкову Товариства взаїмн: кредиту «Дністер» ч. 1800. на фонд академічної молодїжї вплинули дия 21. сїчня 1902 дальші жертви: о. М. Мосора, Поручин, складку 6 К (від парубків з коляди 5 К, Г. Ячницького, дяка 1 К); о. Янович Хотїв, коляду з Цотїня 20 К, Б. Вахнянин Стрий складку виколядовану Товаришами 20 К, о. К. Фадїєвич, Стріиска нові збірку в церкві 54 с., Й. Кацалай вїт і Гавришко Бабяк секретар громади Дубє коло Бродів, коляду для гайдамаків, синів Русів 20 К, з окликом: Честь їм! і на будуче не забудем про них!; о. А. Лотоцький Тростянець дальшу жєвту від себе і прихожан 10 К, о. М. Коритко, Соснів 4 К, Т. Левицький, Ярослав коляду 6 К 12 с., (від Михайла, Івана, Антона, Анни і Розалїї Чижиків 3 К, Теодозія і Іларія Левицьких 1 К, Ванди Кошута 1 К, Варвары Чиж 20 с., П. Бакаляра 20 с., Анастасїї Вербець 20 с., Анастасїї Цїгулич 20 с., Марїї Розкувни 20 с., решту дрібними датками, Тов. ім. Шевченка від Льва Кишакевича Величка 9 К; Разом того дия 149 К 12 с.

Дия 22. сїчня 1902 вплинули дальші жертви: Руско-українські радикали «Народної Спїлки», доїлнїй кут в Глинцях 32 К, Іларїон Луїнїнь-

ский в Тухольці 4 К, о. Ілля Матковський в Свидові складку 35 К (з коляди в Свидові 11 К, з коляди в Антонові 8 К, з пушки «Поміч академікам» 6 К, від Василя Федева 2 К, І. Федева 1 К, від себе 7 К); о. І. Колянковський, Ходачків вел., складку 22 К (від парохїян Ходачкова великого і Забойок); Константина Малицька, Галич, складку 73 К (71 К коляду зібрану в єввята парубоцтвом з Галича, а то пп. Львом Бродовичем, І. Дроздом, В. Сливинським, І. Чемеринським, Й. Цївка, М. Кривоносом, І. Засєдволя Томи, Й. Засєдволя Михайла, Ст. Мусякевичем і Й. Засєдволя Теодора, а 2 К від Андрея Богусєвича др. М. Лагодїнський, Делятин, складку 30 К (від себе за сїчень 10 К, від Ю. К. за сїчень 10 К, від народних учителїв складка 6 К, виграна в карти в Зарічу 4 К); о. Й. Балько в Турилчу, коляду 46 К (від брацтва старшого в Турилчу 11 К 70 с., з коляди від парубків в Турилчу 15 К, коляду з Слобідки курилецької 4 К 30 с., з Підфїліппа 6 К, з Вербівки 9 К); М. Секунда Новий Санч складку на сїданю у паньства Секундів в дєнь Йордану 45 К (від д-ра Дзеровича 20 К, Решетилевича 20 К, Вігошинського 2 К, Твардєвича 2 К, Вархаловского 1 К); о. Н. Левицький, Сливки, складку (коляду) 14 К (від брацтва старшого 8 К, від парубоцтва в Сливках 6 К); Читальня Просьвіти, Вишенка вел. 4 К, Й. Сїлецький, Стрий, коляду учеників III класи школи видїлової 10 К 42 с., о. І. Брикович Кривеньке, складку 76 К 22 с. (з коляди в Кривенькїм 24 К 17 с., з коляди в Василькові 8 К 55 с., від брацтва жіночого 10 К, від брацтва дївочого 10 К, Вол. Чернявского 2 К, о. І. Левицького 4 К, Ю. Левицької 2 К, з преферанса 2 К 34 с., від Н. Байдака 1 К, Гр. Мушїя 1 К, Н. Недостойного 1 К, Ф. Байдака 1 К, Марїї Червоняк 1 К, Елєни Брикович 3 К, о. І. Бриковича 4 К, і Ромка Бриковича 1 К, з окликом: «Нарід своїм славним синам!»); Єлєнора Билинська в Шацеві, складку 5 К 40 с. (від себе 2 К, М. Новаковської 1 К, І. Павлюха Гнатового 2 К, Симона Павлюха Іванового 30 с. і Луця Пшкко 10 с.); о. Й. Вишанський, Джурич, даток за сїчень і на листоноща 2 К 03 с., о. Й. Кислєвський, Рошнів 2 К, о. Й. Низовий Чернильва 5 К, о. Н. Рудницький Яблінка, складку 10 К (від себе за сїчень 2 К, о. Теоф. Билинкевича з Раківця, за сїчень 2 К, о. В. Гордїнського за сїчень 2 К, а 4 К з жидка); о. Т. Бордуляк, Городище, складку 10 К (від себе 5 К, від парохїян з Городища і Новосець 5 К); Руска Бєсїда в Тернополі 15 К, о. Вол. Мартинович Сколе, з акафисту на новий рік в Сколім 21 К 05 с., Й. Кинасєвичева, жєна нароха в Волкові, дві складки 60 К (ї складка: від о. Стернюка з Пустомит за сїчень 4 К, від Читальні в Пустомитах 7 К, від Читальні в Лїсновичах 9 К, з соборного акафисту 10 К, разом 30 К, II складка: на соборнику в Волкові від о. дек. Струминьського 2 К, о. Єлїашєвского 4 К, о. Погорецького 2 К, о. Фолїса з Сквїлова 5 К, о. Бобовника 1 К, о. Зарицького 1 К, о. Гуґлевича 1 К, о. Пелеха 1 К, о. Бутринського 1 К, о. Роздольского 1 К, о. Стрїльбицького 1 К, від пань: Кинасєвичєвої 1 К, Стрїльбицької 1 К, Стернюкової 1 К, від дїтей: Стефїї Кинасєвич 25 с., Наталки Кинасєвич 25 с., Гєнька Погорецького 1 К, з пушки з тетрарапа 5 К, неозначених 50 с.); о. А. Билинкевич Волчківці, складку 136 К 71 з. (від членів селяньского хору в Волчківцях, котрі з правдивим пожертвоуванєм через три днї і ночі ходили з колядою від хати до хати і не злякались ні грози ні плоти 76 К 71 с., з акафистів і коляди від брацтв в Волчківцях 40 К, з акафисту і коляда від брацтва в Орельді 20 К); о. Й. Мільницький Львів 5 К, Народна Торговля від п. О. Кокурєвича з Плавова 4 К 20 с., о. П. Свїстун Козова, через «Союз» складку 40 К 90 с. (від себе за сїчень 5 К, А. Копєртиньскої, за сїчень 5 К, Й. Кордуби 2 К, А. Федорчака 1 К, П. Свєятєньского 1 К, Д. Нагаїла 2 К, А. Лисєвича 1 К, Т. Грамяка 1 К, Г. Пуста 1 К, Лавр. Бємка 1 К, А. Грубяка 1 К, М. Гмитраша 1 К, П. Колодїя Молодшого 1 К, Йосафмта Омєляна 1 К, С. Гмитраша 1 К, Н. Олїйника 1 К, О. Лєськова 1 М. Кульки 1 К, Васїля Федорчука 1 К, М. Пуста 1 К, Т. Стеця 1 К, Т. Грамяка 20 с., А. Омєляна 40 с., М. Баглає 40 с., Г. Церцака 20 с., Т. Михайлици 50 с., М. Гмитраша 50 с., А. Колодїя 20 с., Л. Пьотрика 20 с., І. Грамяка 40 с., В. Маруцака 40 с., Семка Грамяка 50 с., Т. Олїйника 50 с., Н. Стоколоу 50 с., І. Цапка 50); о. Темницький від К. Козовского в Стрию 2 К; разом того дия 710 К 93 сот.

Дия 23. сїчня 1902 вплинули дальші жертви: М. Врода Дрогоїв коляду від членів Читальні Просьвіта 4 К, о. І. Матковський, Мєлниця 3 К, Михайлина Кульчицька, Підпечари за сїчень 5 К, о. Л. Адриянович, Керманич збірку з коляди 10 К, о. М. Шведзїцький Поздїч 20 К (рату за сїчень 10 К, збірку при ріжних нагодах 10 К, о. І. Рогужинський Шешори коляду парохїян 4 К (між тими Сенатович 1 К), о. Н. Любинецький, Чєсники складку 35 К (від Читальні Просьвіти в Чєсниках 11 К 47 с., громади Чєсники складку в єввята 15 К 53 с., від себе 8 К), Й. Охримович з Вєлдїка 6 К, о. І. Навроцький, Голґочі 33 К (а то від брацтва 10 К, від членів читальні 10 К, зі складки 13 К), о. І. Глинський, Озе-

ряни складку 47 К (від себе рати за січень і грудень по 10 К, коляду від парохіян 27 К), Читальня Просвіти в Капустинцях 8 К, Андрій Гілевич агент «Дністра» Кути коляду 3 К 60 сот (від себе 1 кор., Анни Пинчук 1 К 60 с., і Т. Климюка 1 К, Ружицкий В., Золочів 2 К 1 с., о. П. Войнарівський, Тишківці з акаф. 10 К 66 с., о. П. Кудрик, Рогатин складку 90 К (від себе 2 К, І. Кудрикової 2 К, З. Герасимовичевої 2 К, др. А. Терлецького 15 К, членів «Просвіти» з аматорського представлення 20 К, складку за почином п-ни Дурбаківної в домі о. ек. Макогонського в день іменин 30 К 47 с., від Винницького 2 К, о. Любинецького 2 К, Гургулевої 2 К, Гургули 2 К, Юрка Гургули 1 К, Обертаса 1 К, з коляди молодців 8 К 53 с.); о. Л. Яримович, Кореліч від себе і з акафісту 40 К, о. О. Гаврило, Бішани складку 15 К (від себе за січень 10 К, з акафісту 5 К). Разом того дня 336 К 27 с.

Дня 24. січня 1902 вплинули дальші жертви: В. Храбар, Сороцько, складку членів Читальні Просвіти 9 К 70 с., (від Анни Пеліх дочки провізора церковного 1 К, П. Бачинського 1 К, В. Храбара 20 с., В. Бачинського 40 с., Марії Б. 40 с., Ілії Шуна 20 с., Ф. Тимчака 60 с., М. Юзви 20 с., П. Оковського 20 с., Н. Чуйки 20 с.,

Н. Заблоцького 30 с., Г. Погорільця 20 с., Н. Ярушевського 60 с., П. Філія 20 с., І. Ванчури 20 с., В. Лопньовського 20 с., П. Тимчака 20 с., І. Граба 20 с., Д. Погорільця 10 с., Г. Федішина 10 с., В. Свистуна 30 с., Н. Голуба 20 с., В. Свистуна 20 с., І. Грудецкого 10 с., І. Косців 10 с., П. Свистуна 1 К, І. Матвій 10 с., з допискою: зібрані ленти засилаєм молодим борцям за дороге рідне слово, щастя Бобе на чужині), о. В. Решетилевич, Мокротин жертви з акафісту 10 К, о. М. Шавала в Полтві складку (від себе 2 К, від церкви в Полтві 5 К, від церкви в Женеві 3 К), о. І. Окуневський, Яворів другу рату за лютий 10 К, о. І. Сената, Бересть складку хлопців гайдамаків з Берестя 2 К, Громада Добромирка на разі складку 12 К, о. І. Дорош, Ракобелти в друге 16 К, о. Л. Авдиківський, Кунашів від себе і парохіян 27 К, о. М. Мосора, Поручин від п-ні Теклі Лежогубекої 2 К.

(Дальше буде).

— На книжочку вкладку Товариства взаїмн. кредиту «Дністер» ч. 1300 на фонд заимогів для академічної молодіжки вплинуло дня 1. лютого с. р. дальші датки в сумі 188 К 56 с., а дня 2. лютого 106 К; по день 2. лютого включно вплинуло 46.348 К 06 сот.

„ТОВАРИШ“ ілюстрований календар на 1902. рік.

Ціна 1 кор. без пересилки поштової; з пересилкою о 10 сот. більше.

Замовляти у Сень Горука у Львові, площа Домбровського ч 1.

«ТОВАРИШ» можна набувати також у всіх Філіях «Народної Торговлі».

МУРОВАНИЙ ДІМ

з офіцинами, садом і огородом
в БЕРЕЖАНАХ (ч. 4. побіч ставу)
продам сейчас за 4.000 зр.

Зголошення приймає Редакція «Руслана».

— РІК ЗАСНОВАННЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

Львів, ринок ч. 10. (дім «Просвіти»).

є одним руским Товариством асекураційним.

Фонди «Дністра» з днем 31. грудня 1901.

Дністер

Фонд резервовий	386.402	кор.	83	сот.	} разом 645.383 кор. 59 сот.
Резерва премій	205.227	"	—	"	
Резерва спеціальна	6.000	"	—	"	
Фонд емеритальний	47.753	"	76	"	

«Дністер» обезпечує будинки як також збіжжя і нашу против шкідливіх. Вейтри ВП. Ординарнати припоручили «Дністер» Веч. Духовенству і всім вірним.

Оплата премії в «Дністрі» є уміркована, а чистий зиск — надвижку з оплат — розділяє

«Дністер» межі своїх членів яко звороти. В р. 1900. і 1901. вносить зворот 8%.

Шкоди виплачує «Дністер» дуже скоро, а оцінку шкід переводить разом з делегатом і 2 членами місцевими. До 31. грудня 1901. виплатив «Дністер» 5.075 відшкодовань в сумі 2.656.787 кор.

Члени «Дністра» можуть без перешкоди затягати позички в Банку краєвим і касах опадности, бо каси ті приймають поліси «Дністра» при позичках гіпотечних.

На житє можна обезпечати через «Дністер» — капітали на дожитє, посмертні капітали, посаги, ренти і т. д. — краківським Товаристві, а з провізії від тих обезпечень відступає «Дністер» часть на рускі добродійні цілі.

Агенції передає «Дністер» радо селянам, господарям, особливо де нема «Дністра». Агенти заробили 349.486 кор. провізії.

Селяне! убігайте ся тільки о агенції «Дністра».

Від огню обезпечайте ся тільки в «Дністрі».

На житє обезпечайте ся тільки через «Дністер».

COLOSSEUM Ernesta Thorna.

у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сєнішна
Небувала, сензацийна програма!

від 1. до 16. лютого 1901.

При співучасті військової музики 80. п. п.

1) Увертура (Реклямограф). 2) She, чотири елменти, найбільше сензацийне видовище на сцені. 3) The three Hugosset, королі гімнастиків на потрійнім реку. 4) Чотири сестри Mac-Goverus, англійські танці акробатичні. 5) Jean Marconi, в своїм пречуднім акті: В країні музики і світла. 6) The Comedy Four, американські мінестрелі. 7) Janowski Trio, ексцентричний акт акробатичний. 8) Alda Ireos, французька субретка. 9) Abs-Avello, містецькі гімнастики. 10) Американський біоскоп, нова серія живих фотографій.

Що дня о 8. год. вечером велике представлення. В неділю і сьвята два представлення. Що п'ятниці High-Life представлення. Білети вчасніше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

Господиня

для заряду дому і господарства, вдова середних літ, пошукує місця на скромних усліях.

Близні інформації в редакції «Руслана».

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
6:10	з Кракова, Берлина, Врзлаву Відня	6:25	до Станиславова, Пидвисокого, Потутор				
6:20	з Чернівців (Іцкан, Га. аду), Гусатина	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний				
6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. вк.	6:43	" " " " " " " " " " " "				
7:45	з Янова	6:35	до Лавочного (Мулякача, Пешту) Борислава				
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина				
8:00	" " " " " " " " " " " "	2:55	до Кракова (Відня, Варшави), Берлина				
8:10	з Лавочного (Пешту) Калуща, Сянока	9:00	до Станиславова, Пидвисокого (1. лип. до 15. вер)				
8:15	з Сокаля, Рави рускої	9:15	до Янова				
8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берлина	9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусатина дв. Пид				
11:45	з Ряшова, Любачова, Самбора	9:42	" " " " " " " " " " " "				
11:55	зі Станиславова (Кересмеже, Потутор)	10:20	до Сокаля, Бєлаця, Рави рускої і Любачова				
12:55	з Янова	10:25	до Чернівців				
1:10	зі Скольного, Калуща, Хирова а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.	1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і сьвята				
3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	2:15	до Брухович від 16. мая до 16. вересня в неділі і сьвята				
4:40	зі Самбора, Борислава, Стрия	3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.				
5:11	з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Пидз.	3:15	до Янова шоденно від 16. мая до 30. вер.				
5:35	" " " " " " " " " " " "	3:26	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вер.				
5:50	з Кракова	3:30	до Ряшева, Хирова, Любачова				
5:50	з Чернівців, Іцкан						
6:00	з Сокаля, Бєлаця і Любачова						
Ніч				Ніч			
7:36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	12:45	до Станиславова				
8:50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.	6:20	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)				
9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. шоденно	6:20	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. пьвіт. 1902 шоденно				
9:20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і сьв.)	6:35	до Лавочного (Пешту) Калуща, Хирова				
9:50	з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова	7:10	до Тернополя, Бродів дворець головний				
9:40	з Чернівців, Букарешту,	7:22	" " " " " " " " " " " "				
10:20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуща	7:25	до Сокаля і Рави рускої				
10:20	з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Пидз.	7:32	до Брухович (13. мая до 16. в.р. в нед. і сьв.)				
10:02	" " " " " " " " " " " "	9:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня				
3:12	з Підволочиск Ковчиньє на дв. Підзамче	10:20	до Чернівців і Іцкан				
3:35	" " " " " " " " " " " "	11:00	до Кракова, Відня, Варшави				
		11:10	до Підволочиск, Бродів дв. голов. п.				
		11:32	" " " " " " " " " " " "				
		4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора				
		4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод.				

ЗВІТКА: Гєрв нічка числять ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейський різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського — 12 год. 36 мин. часу львівського. — В місті видають білети їзди: Звичайні білети агенція часописий Ст. І. Соколовського в пасажи Гєрмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білети звичайні і всякі інші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне ц. к. залізниць державних ул. Красіцьких ч. 5. в подвірю, сходи II, двері ч. 52.) в урядових годинах (8—3 а в сьвята 9—12).

Контора виміни

ц к упр. гал. акц.

Банку Гіпотечного

2 купує і продає

всякі

папери цінні

і МОНЕТИ

по найдешевшім курсі денним не числячи ніякої провізії.